

Publicerad 2019-03-29 21:07 av Mellow

Nätter utan tröst

Jag gick i skogarnas stråt
i mörka nätter utan tröst
under himlapällens ståt
med längtan i mitt bröst

Det dofta mossor och fukt
det dofta träd och berg
Jag kände skogens lukt
utan att se dess färg

Skogarna var så svarta
och gula i månens ljus
och fyllde mig av smärta
och vindarnas lätta sus

Jag gick längs vattnets rand
vid trädens krokiga grenar
i norrskenets lekande brand
på kustens blanka stenar

Jag kände en förväntan
som aldrig försvunnit
en magisk längtan
Jag aldrig funnit

kanske det jag sökte
var känslan som brann
när jag försökte
finna det jag aldrig fann

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mellow med Poeter.se id #33467 innehar upphovsrätten